

Ez az evangéliumi rész egyszerre tartalmaz valláskritikát és útmutatást.

A valláskritika a következőkben áll:

- Tanítják, de nem teszik, ami az Istennek tetsző. Az emberek tetszését keresik.
- Elviselhetetlen, súlyos, összekötözött terheket raknak az emberek vállára.

Elgondolkodtató, hogy mi lehet ez?

A főparancs teljesítése? Vagy a vallási obszervanciák betartása?

Arra a következtetésre jutottam, hogy e két dolog összekötözése a **súlyos és elviselhetetlen**.

Nem lehet ugyanis a kettőt egymás kijátszása nélkül teljesíteni.

Az útmutatás pedig a következő:

A Mennyei Atya szívünkbe írt törvényét és Jézus tanítását kell előtérbe helyeznünk.

E tanítás pedig egyértelművé teszi, hogy az evilági nagyság országbeli kicsiséget következményez.

Nem az a nagy, akit megbámulnak, aki uralkodik másokon, hanem az, aki csendben teljesíti a Mennyei Atya akaratát.

Bandula Mária, Szigetszentmiklós